

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Christi immensa humilitas in iniurijs, & despectibus perferendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

mus tractari, mollius vestiri, sumptuosius
conuiuari.

§. VII.

*Christi immensa humilitas in iniurijs, & despe-
ctibus perferendis.*

3. Nemo, nisi *humilis corde*, contume-
lias, alapas, flagra, sputa, denique cru-
cis summam infamiam potest patienter sus-
tinere. Omnis superbus impatiens est; om-
nis superbus cogitat vindictas. Tametsi e-
nim, ad tempus, dolorem *cörde* premat, vul-
tuq; patientiam simulet, vt patientia lau-
dem captet; animo tamen Diras coquit, &
execrations. Christus infamiam, maledi-
cta, colaphos, virgas, flagella, foedissima
militum phlegmata in diuinā faciem proie-
cta, ipsum patibulū, & mortem cum latro-
num morte communē, æquissimo animo to-
leravit, numquid ergo *humilis corde* fuit? Et
verò tuac de quali vindicta cogitauit? ora-
uit pro crucifixoribus; atq; vt eos excusaret,
nescire eos dixit, quid facerent. Quod si vis
altiorem humilitatis gradum; tam parui
æstimat atrocissimas sibi iniurias ab homi-
nibus illatas, vt, cùm eas posset æternis ig-
nibus vindicare, ad vnum gemitum pecca-
toris, illico etiam sexcentas remittat. Putas,
nullum

Luc. 23:

34.

nullum superesse altiorem gradum humili-
tatis? Superest. Nam non solum facilis est
noster Iesvs, ad omnes iniurias etiam infi-
nitam, & infinitè quodammodo acerbas ac
malitiosas in se perpetratas ex animo re-
mittendas; sed etiam paratus est ex ijs, quib.
ex animo dolentibus veniamq; postulanti-
bus millies & millies, & centies millies
relabentibus, & enormissimè delinquenti-
bus omnia condonavit, si denuò cadant, &
denuò resipiscant, denuò stolam pristinam
reddere, gratiam & gloriam impertiri, eosq;
in filios suos, & regni cælestis hæredes ad-
optare. Quid quòd ipsos adhuc eiuscemo-
di hostes, & tam contumaces inimicos su-
os, admirabili prorsus & incomprehensibili
maiestatis suæ demissione, insigniq;, immò
immensa patientiæ & bonitatis demonstra-
tione, varijs vijs & modis, per internos S.
Spiritus instinctus, per Angelos, per con-
cionatores, per spirituales Patres, per ex-
empla piorum, per morbos, & terrores, per
beneficia, per minas & blanditias reuocat,
vt vel tandem oculos aperientibus, & ad
frugem redire volentibus possit veniam in-
dulgere; & quantumuis à se auersis pœnam
vindictamq; æternam, vel omnino expun-

Ii 5 gere,

gere, vel saltem in temporalem conuertere? Quid, quòd lādentibus, dum lādent, beneficia refundit? Nonne Longino, dum lancea latus eius aperuit, aperuit oculos, ut videret, in quem transfigeret? Miranda pietas. dum sauciatur, sanat; & quòd hasta subit, inde sanguis & aqua exit in medicinam. Nonne hoc est esse verè *humilem corde*? Has omnes & nos humiliandi rationes habemus, si à Christo discere vellemus, quia misericordia est, & *humilis corde*. Potuit Christus, potuit B. Dei Mater, potuit Stephanus, & alij Sancti se se vilipendere, & his modis omnibus humiliare? Cur nos non possemus? immò cur non deberemus?

§. VIII.

Christus, eis si peccare non potuit, tamen, ut peccator, immò tamquam latro passus, quantum hominibus peccatoribus dederit exemplum humilitatis?

At Sancti in infimo quoque loco, atque, etiam infra ipsos peccatores, se se demisere? Christus id sanè non potuit, quia impeccabilis fuit. Deus enim erat, qui secundùm diuinam naturam non potuit facere contra Deum, secundùm humanam autem naturam ipsa eum diuina hypostasis,

cum